# Sen

Napadlo vás někdy, že sny nemusí být výhradně doménou lidí?
Že to, čemu říkáme touhy, stesk nebo představy o lepším světě, se může určitým způsobem týkat i jiných bytostí? Proč je tedy upíráme slepicím – živým bytostem, které také cítí, reagují a svým způsobem prožívají realitu?
Slepice jsou mnohem chytřejší a sociálně složitější, než naznačuje běžný výraz „ptáčí mozek“. Vyznačují se vysokou inteligencí, dokážou rozpoznat více než 100 tváří lidí a jiných slepic, řeší jednoduché hádanky, mají základní matematické schopnosti (počítání) a vytvářejí ve hejnu složité hierarchie.
Zde je několik faktů o slepicích
- chápou, že předměty existují i poté, co zmizí z dohledu (trvalost objektu)– tuto schopnost mají již dvoudenní kuřata
- dokážou si zapamatovat více než 100 jedinců (včetně lidí) a rozpoznat je i po dlouhé době
- používají více než 30 různých zvuků (vokalizací), aby sdělovaly informace o potravě, nebezpečí nebo svých potřebách
- slepice projevují empatii, umí se nudit, frustrovat a pociťují strach
- namísto toho, aby byly slepice bezmyšlenkovitými tvory, jsou to inteligentní zvířata se složitým vnitřním a společenským životem

Když u slepic mluvíme o našich plánech – o exotických dovolených, spontánních výletech do měst a dalekých cestách – možná v nich nevědomky probouzíme něco jako touhu. Možná se v nich v těchto chvílích rodí stín závisti, možná se objevuje frustrace nebo tichý hněv, že jejich svět je tak velmi omezený a ony samy nás nemohou doprovázet, zažívat nová místa, vůně a prostory. Možná se na nás dívají z perspektivy svého uzavřeného dvorku a svým způsobem se snaží pochopit, co je to ta svoboda, o které tak bezstarostně mluvíme.

Tento projekt vznikl pro mou dceru Magdalenu, která vážně onemocněla a posledních několik měsíců strávila v nemocnici. Chtěla jsem jí udělat radost, a tak jsem jí nosila fotografie, abych jí vykouzlila úsměv na tváři.
Magdaleniným snem je cestování, a tak má tento projekt také podtext jejího snu.

Joanna Watala 2026










